

N:o 122.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående försäljning af ett till kungsladugården Skälby i Kalmar län hörande område; gifven Stockholms slott den 30 mars 1906.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva,

dels att ett område om 7 hektar 83 ar, som finnes angifvet å en af förste landtmätaren Oskar Götherström år 1905 upprättad karta, må från kungsladugården Skälby i Kalmar socken och Norra Möre härad af Kalmar län afsöndras och till staden Kalmar försäljas mot köpeskilling, hvars belopp skall på stadens bekostnad bestämmas i den ordning, som i fråga om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof är föreskrifven i kungl. förordningen den 14 april 1866, dock med iakttagande, att köpeskillingen icke må understiga ett belopp, motsvarande 3,000 kronor för hektar, samt under villkor i öfrigt:

att köpeskillingen skall erläggas vid tillträdet och af staden i landträneriet inbetalas;

att området må af staden tillträdas vid utgången af nu löpande arrendeperiod den 14 mars 1915 eller dessförinnan å tid, hvarom staden kan med vederbörande arrendeinnehafvare öfverenskomma; samt

att staden förbinder sig att i gränsen mellan det försålda området och kungsladugårdens ägor uppsätta och för all framtid underhålla stängsel;

dels ock att de medel, som genom ifrågavarande försäljning inflyta, må, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark.

De till ärendet hörande handlingar och karta skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF.

Gösta Tamm.

*Utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stock-
holms slott den 30 mars 1906.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
BIESÈRT,
friherre MARKS von WÜRTEMBERG,
TAMM,
SIDNER,
HELLNER,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM.

20:o

Departementschefen, statsrådet Tamm anförde vidare:

Med underdånig skrifvelse den 14 december 1905 har Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Kalmar län öfverlämnat, jämte underdåniga yttranden af domänintendenten i länet, kronfogden i Norra Möre och Stranda härads fögderi samt magistraten i Kalmar, en underdånig ansökning från stadsfullmäktige i Kalmar att få förvärfva viss del af den i Kalmar socken och Norra Möre härad af nämnda län belägna kungsladugården Skälby; varande vid den underdåniga ansökningen fogad en öfver ifråga-

varande del af hemmanet af förste landtmätaren Oskar Götherström år 1905 upprättad karta.

Till följd af nådig remiss har domänstyrelsen den 16 innevarande mars i ärendet afgifvit underdånigt utlåtande och därvid tillika öfverlämnat underdånigt yttrande af egendomens arrendator A. E. le Grand.

Af handlingarna i ärendet inhämtas följande.

Med anledning af en hos stadsfullmäktige i Kalmar väckt motion — däri framhållits såsom nödvändigt villkor för stadens utveckling i industriellt hänseende, att tillgång funnes på tomter, lämpliga för industriella anläggningar samt så belägna, att de kunde komma i förbindelse med landets järnvägsnät och med sjötrafiken, samt påvisats, att tomter, som uppfyllede nämnda betingelser, icke för närvarande funnes, åtminstone icke inom stadens planlagda område, men syntes kunna beredas därigenom att staden förvärfvade det område å kungsladugården Skälby, som vore beläget mellan Kalmar—Emmaboda järnväg och södra landsvägen och gränsade intill stadens planlagda område samt endast genom nyssnämnda järnväg vore skildt från ett Kalmar verkstadsaktiebolag tillhörigt område — beslöto stadsfullmäktige vid sammanträden den 31 januari och 23 april 1905 söka att för angifna ändamålet af nämnda kronoegendom förvärfva ett område, motsvarande de å förberörda karta med litt. f-g-h-i-f och litt. h-i-k-h betecknade ägofigurer om tillhoppa 7 hektar 83 ar, till hvilket område egendomens arrendator, förenämnde le Grand, enligt gjord utfästelse, som af stadsfullmäktige godkänts, förklarar sig villig afstå besittningsrätten för sin arrendetid mot en årlig ersättning af för innevarande år 400 kronor, för 1907 300 kronor, för 1908 250 kronor och för hvart och ett af öfriga år till 1915 150 kronor, allt för hektar, och på villkor i öfrigt, bland annat, att en invid landsvägen belägen torplägenhet skulle från upplåtelsen undantagas, såvida icke mellan staden och staten öfverenskommelse träffades om flyttning af de å lägenheten befintliga byggnader till närheten af den till torpet hörande öfriga jord.

Uti den underdåniga ansökningen hafva nu stadsfullmäktige anhållit, att staden måtte berättigas att emot den köpeskilling och på de villkor i öfrigt, som kunde varda i vederbörlig ordning bestämda, med äganderätt förvärfva ifrågavarande område.

Uti ett vid ansökningen fogadt, af bemälde le Grand den 4 oktober 1905 afgifvet yttrande har denne förklarar, att han, som med staden träffat uppgörelse angående eventuellt afstående af den i ansökningen afsedda mark af kungsladugården, icke hade något att erinra mot samma

marks öfverlåtande med full äganderätt till staden. Kronofogden har i sitt afgifna yttrande förmält sig icke hafva något att invända mot bifall till ansökningen. Jämväl magistraten och domänintendenten hafva tillstyrkt nådigt bifall till ansökningen, den senare under framhållande att staden för sin behöfliga utvidgning icke hade tillgång till annan jord än den till dess område gränsande kungsladugården.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande har meddelat, att emot stadsfullmäktiges beslut rörande inköp af ifrågavarande område besvär icke blifvit anförda, samt för sin del jämväl förordat nådigt bifall till ansökningen, dock med villkor att köpeskillingen för området bestämdes af tre gode män, af hvilka staden och Kungl. Maj:ts befallningshafvande skulle utse hvardera en samt domänintendenten i länet vara den tredje, äfvensom att staden uppförde och underhölle laggillt stängsel i ägogränsen mot kungsladugården.

Domänstyrelsen har meddelat, att ifrågavarande kronoegendom, kungsladugården Skälby n:o 1 om 5 mantal, blifvit genom styrelsens kontrakt den 13 april 1894 utarrenderad till förbemälde le Grand intill den 14 mars 1915 mot ett årligt arrende af 11,000 kronor, samt att å det till förvärfvande af staden ifrågasatta området funnes, förutom en byggnad, som uppförts af enskild person utan vederbörligt tillstånd, stuga och ladugårdsbyggnad, tillhöriga det egendomen underlydande, vid landsvägen belägna torpet Sandås, som enligt under hand ingånget meddelande från domänintendenten under de senare åren icke innehafts af torpare och af hvars berörda byggnader ladugården disponerats af en smed, men stugan stode obebodd; och har styrelsen, i likhet med öfriga i ärendet hörda myndigheter, icke haft något att invända däremot, att staden finge för angifna ändamålet tillösa sig det område, hvarom fråga är.

Hvad köpeskillingens bestämmande beträffar, har styrelsen erinrat, att på grund af medgifvanden enligt särskilda nådiga bref den 9 och den 23 maj 1902 af ifrågavarande egendom inköpts dels af staden Kalmar ett område om 2 hektar 93,4 ar, dels af Kalmar verkstadsaktiebolag ett område om 5 hektar 12,9492 ar, det senare beläget i närheten af det nu ifrågavarande. För dessa områden hade köpeskillingarna bestämts i den ordning, nådiga förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof stadgar, och hade köpeskillingen för det förra området uppgått till 2,640 kronor 60 öre och för det senare till 6,155 kronor 39 öre, motsvarande för hektar respektive 900 kronor och 1,200 kronor. Dessa köpeskillingar syntes

styrelsen väl låga, hvarför kunde ifrågasättas, att sättet för deras bestämmande icke varit det lämpligaste. Att emellertid på grund häraf i detta fall frångå nämnda värderingssätt, ansåge sig styrelsen icke böra tillråda, utan syntes det styrelsen i stället vara att föredraga att ett minimipris för upplåtelsen fastsloges. I sådant afseende tillåte sig styrelsen meddela, att ifrågavarande jord tillhörde egendomens bästa, och syntes, med hänsyn härtill och till egendomens läge invid stad, ifrågavarande mark ur jordbrukssynpunkt vara värd 2,000 kronor för hektar. Då emellertid området i fråga skulle användas till industri-tomter, syntes det, vid jämförelse med hvad upplåtelser vid en del andra samhällen betingat, som om nästan ett dubbelt så högt pris som det nämnda borde kunna betalas, men med fästadt afseende därå, att staden väl ej inom närmaste framtiden kunde komma i tillfälle att såsom tomter afyttra området i dess helhet och att staden hade att till egendomens arrendator betala en rätt afsevärd ersättning, ansåge styrelsen det ifrågasatta minimipriset ej böra öfverstiga 3,000 kronor för hektar. Beträffande kronans å området befintliga hus syntes styrelsen lämpligast att förbehålla kronan rätt att hafva dem under nu löpande arrendeperiod kvarstående för arrendatorns disposition.

Åberopande hvad i detta ärende förekommit, hemställer jag i underdånighet, att Kungl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva,

dels att ifrågavarande område om 7 hektar 83 ar må från kungsladugården Skälby afsöndras och till staden Kalmar försäljas mot köpeskilling, hvars belopp skall på stadens bekostnad bestämmas i den ordning, som i fråga om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof är föreskrifven i nådiga förordningen den 14 april 1866, med iakttagande därvid, att köpeskillingen icke må understiga ett belopp, motsvarande 3,000 kronor för hektar, samt under villkor i öfrigt:

att köpeskillingen skall erläggas vid tillträdet och af staden i landträneriet inbetalas;

att området må af staden tillträdas vid utgången af nu löpande arrendeperiod den 14 mars 1915 eller dessförinnan å tid, hvarom staden kan med vederbörande arrendeinnehafvare öfverenskomma; samt

att staden förbinder sig att i gränsen mellan det försälda området och kungsladugårdens ägor uppsätta och för all framtid underhålla stängsel;

dels ock att de medel, som genom ifrågavarande försäljning in-

flyta, må, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet af den lydelse, bilaga . . . till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:
Reinh. H. J. Rudbeck.